

عنوان مقاله:

نگاهی بر انرژی های نو در معماری انرژی زیست توده

محل انتشار:

اولین همایش ملی اندیشه ها و فناوری های نو در معماری (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

رزا مرسلی اهری - دانشگاه هنر اسلامی تبریز، دانشکده معماری و شهرسازی، تبریز، ایران.

خلاصه مقاله:

انرژی منشاء اصلی و اساسی زندگی انسان هاست. بهره گیری از انرژی های مختلف، جهت تحقیقات و اختراعات از اساسی ترین و مهم ترین گام هایی است که انسان در طول تاریخ، در جهت پیشرفت جوامع خویش برداشته است. با وقوع انقلاب صنعتی کشورهای درحال توسعه هرچه بیشتر به سمت استفاده از سوخت های فسیلی جهت نیل به سیطره صنعتی در جهان روی آوردند. و این امر جهان کنونی را با خطر متلاشی شدن تمدن بشری در اثر کمبود انرژی ناشی از پایان سوخت های فسیلی (تجدیدناپذیر)، کثرت آلودگی محیط زیست و از دست رفتن توازن سازگاری طبیعی انسان با اقلیم و محیط زیست روبرو نمود. در پی حل این معضل موضوع جدیدی با نام انرژی های نو در مباحث علمی مطرح گردید که یافتن منابع جدید تجدید شونده و سازگار با محیط زیست برای تولید انرژی مورد نیاز بشر را هدف قرار داد. با در نظر گرفتن این که حدود 15% از مصرف انرژی کشور، در بخش ساختمان می باشد، لزوم بهره گیری از انرژی های نو در جهت رسیدن به معماری پایدار، همسو با اقلیم، محیط زیست و فرهنگ ضروری می نماید. یکی از مناسب ترین منابع انرژی تجدید شونده و مناسب با محیط زیست، زیست توده (بیوماس) می باشد که مقام نخست در میان انرژی های تجدیدپذیر در عرصه جهانی را به خود اختصاص داده است. با وجود اینکه معمار نامدار ایرانی محمدبن حسین عاملی معروف به شیخ بهایی جزو نخستین کسانی بود که از زیست توده به عنوان سوخت یک حمام در اصفهان استفاده نمود، و نیز در معماری بومی مناطق مختلف کشور از گذشته دور، شاهد بهره گیری از زیست توده به عنوان منبع انرژی ارزان و بهینه می باشیم، لیکن امروزه این منبع غنی انرژی در کشور تا حدود زیادی نادیده گرفته شده است و معماران معاصر با الگو قرار دادن معماری معاصر غرب و فاصله گرفتن از آموزه های معماری سنتی و بومی هر منطقه پتانسیل های موجود در کشور را بدون استفاده رها نموده اند. مدیریت منابع انرژی زیست توده نظیر فاضلاب های شهری و صنعتی، فضولات دامی و ...، علاوه بر تولید انرژی فراوان در سطح نیروگاهی باعث کنترل آلودگی های زیست محیطی ناشی از تولید گازهای گلخانه ای و مخرب محیط زیست می گردد و راه را برای دستیابی به معماری پایدار هماهنگ با ذات طبیعت، دوست انسان و فرهنگ و هویت و تاریخ ایرانی هموار می سازد. در این مقاله بر معرفی انرژی های تجدیدپذیر نوین با تمرکز بر انرژی زیست توده و استعداد ایران و پتانسیل معماری بومی مناطق مختلف کشور برای استفاده از این منابع پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

انرژی های نو؛ منابع تجدیدپذیر؛ زیست توده، شرایط مستعد منطقه ای

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/279869>

